

РЕШЕНИЕ

№ 1570

гр. Бургас, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година
в следния състав:

Председател: НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА

при участието на секретаря СТАНКА Д. ДОБРЕВА
като разгледа докладваното от НЕВЕНА ИВ. КОВАЧЕВА Гражданско дело
№ 20232120101362 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Триадица, пл. Позитано № 5, представлявано от *, срещу Агенция „Пътна инфраструктура“ – Областно пътно управление – Бургас, ЕИК *, представлявано от *, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 3622,68 лева като регресно вземане, представляващо изплатено обезщетение от застрахователя на собственика на лек автомобил марка „Мерцедес Бенц S клас“ с рег. № * по застрахователна полица № *, сумата 166,28 лева обезщетение за забава върху главницата за периода 02.08.2022 г. до 05.03.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 06.03.2023 г. до окончателното плащане на сумата.

Твърди се, че по повод на възникнало на 28.06.2022 г. на републикански път III-906 на входа на с. Оризаре пътно-транспортно произшествие, а именно попадане в препятствие на пътното платно – дупки и камъни, при застрахователя е образувана щета № *, по която е изплатена застрахователна сума в размер на общо 3622,68 лева на дружества, отремонтирали щетите по автомобила. Поради това застрахователят се е суброгирал и претендира от ответника, в качеството му на стопанин на републиканския път, възстановяване на заплатеното от застрахователното дружество обезщетение в размер на 3622,68 лева. Претендира се и лихва за забава от датата на плащането от страна на ищеца, както и законната лихва от датата на образуване на производството и съдебно-деловодни разноски.

В срока за отговор такъв не е депозиран от ответника. В съдебно заседание са изложени доводи за неоснователност на претенцията, тъй като не е установена причинно-следствена връзка между твърдените дупки по пътя и уврежданията по автомобила. Направено е възражение за съпричиняване на вредата от страна на водача на автомобила, което не следва да бъде обсъждано, доколкото е заявено извън преклузивния срок по чл. 131 ГПК.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Приложена е застрахователна полица № * от 07.03.2022 г. за застраховка „Каско

стандарт”, сключена между ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп” и „ОТП лизинг” ЕООД за автомобил Мерцедес S400, рег. № *, валидна от 10.03.2022 г. до 09.03.2023 г.

Представени са декларация за настъпване на застрахователно събитие по застраховка Каско и заявление за изплащане на застрахователно обезщетение от Х. Н. до застрахователното дружество, в която е посочено, че на 28.06.2022 г. в 3 часа на влизане в с. Оризаре след язовир Порой е настъпило ПТП, като автомобил Мерцедес S400, рег. № *, собственост на „ОТП лизинг” ЕООД, е попаднал в дупки на пътното платно, както и са изхвърчали камъни от движещ се пред него камион, като върху автомобила са причинени щети – 2 броя гуми – предна лява, предна дясна, задна лява, фолио преден капак, броня, решетка, джанти.

Приложени са опис на претенция по щета от 28.06.2022 г., доклади по щета и фактури за извършен ремонт, в които са посочени щетите по автомобила и извършените работи. Изплатени са суми в размер на 593,08 лева на „Силвър стар ритейл“ ЕАД, суми в размер на 1565,47 лева и 583,33 лева на „Форум транс“ ООД, сума в размер на 880,80 лева на „Даймънд кът Бг“ ЕООД, видно от приложените платежни нареждания от 02.08.2022 г., 12.09.2022 г., 13.09.2022 г. и 02.12.2022 г.

На ответника е изпратена покана от ищцовото дружество за изплащане на сумата от 3622,68 лева, получена на 18.01.2023 г., видно от приложената обратна разписка.

Представен от ответника е договор от 30.03.2020 г., сключен с Консорциум „ТРП – Бургас 2019“, за възлагане на обществена поръчка с предмет поддържане на републикански пътища в Югоизточен район, стопанисвани от АПИ, както и месечен отчет за м. 03.2021 г. за извършени дейности по договора.

Разпитан като свидетел е Х. Н. в качеството му на водач на автомобила при настъпване на процесното ПТП. Той е посочил, че си спомня за инцидента през нощта на 28.06.2022 г., около 2-3 часа, случил се между Оризаре и язовира, посока Оризаре след язовира. Имало камион, който се движел пред него, и карал с около 30 км/ч. Н. влязъл с колата в две дупки, едната вляво, другата вдясно на пътното платно. Едната била на около 20 см. от осовата линия в неговата част, другата била на 20 см. от банкета и били около 20 - 25 см. дълбочина, лявата била около 50/30 см., дясната – кръгла дупка. В самите дупки имало камъни. Колата минала и през двете дупки. Светнали всички грешки на таблото на колата за спаднали гуми. Двете предни гуми с джантите били ударени, както и задна лява гума. Свидетелят придвижил колата по джанти до стопанския двор на с. Оризаре и я оставил там. Опитал се да се обади на застраховател, но не му вдигнали телефона. Няма възможност да предприеме маневри, за да избегне пропадането в дупките. Камионът преминал през дупките безпроблемно, но гумите на неговата колба били ниски и аз не успял. Не се е обаждал на тел. 112. Посочил джи пи ес координати на застрахователя за точното местоположение на инцидента. Няма обозначение за препятствие на пътя.

Вещото лице по приетата съдебна автотехническа експертиза е описало подробно при какви неравности на пътя би могло да възникне описаното в преписката

увреждане на застрахования автомобил, като е категорично, че пораженията по автомобила съответстват с описа на претенцията, на механизма на произшествието и свидетелските показания. Посочило е, конкретният автомобил е оборудван с гуми, които са нископрофилни, като разкъсването на гумата и деформацията на джантата е резултат от попадането в дупки с дълбочина над 15-20 см при скорост на движение около 50 км/ч. Вещото лице подробно е описало механизма на увреждане на автомобила, като е посочило, че стойността на нанесените щети към датата на произшествието възлиза на сумата от общо 3597,54 лева. Посочил е, че водачът на автомобила не е имал възможност да избегне дупките.

Настоящият съдебен състав напълно кредитира заключението на вещото лице, тъй като същото е пълно и компетентно дадено. Вещото лице е отговорило всеобхватно на всички зададени му въпроси, включително и на тези от съдебно заседание, като е изложило подробно своите заключения и изводи за механизма на възникналото ПТП.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Предявени са иски с правно основание чл. 410, ал. 1 КЗ и чл. 86 ЗЗД.

Съобразно разпоредбата на чл. 410 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Правото на застрахователя да иска от третото лице, причинило повредата на застрахована вещ, след плащането на застрахования, е регресно право, а встъпването във всички права, които застрахованият има срещу третото лице – суброгационно право. В хода на производството по иск по чл. 410 КЗ следва да бъде установено наличието на валидно правоотношение между пострадалия и застрахователя и заплащането на застрахователно обезщетение от страна на застрахователя в полза на пострадалия в изпълнение на задълженията му по застрахователното правоотношение. От друга страна, следва да бъдат установени елементите от фактическия състав на деликта – противоправно поведение, увреждане, причинна връзка между тях и вина на делинквента, която се предполага до доказване на противното (съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД). Агенцията – ответник като юридическо лице би могла да носи отговорност само по [чл. 49](#) и [чл. 50 ЗЗД](#).

Съдът приема за доказано наличието на валидно застрахователно правоотношение към момента на увреждането между ищеца и собственика на автомобила, управляван от Х. Н.. Представената и приета по делото застрахователна полица, неоспорена от страните, е валидна от 10.03.2022 г. до 09.03.2023 г. При действието на този договор е образувана ликвидационна преписка във връзка с настъпило на 28.06.2022 г. ПТП, като е изплатено застрахователно обезщетение в размер на общо 3622,68 лева (видно от приложените платежни нареждания).

Съдът приема за установено, че е настъпило описаното в исковата молба пътно-транспортно произшествие, като в резултат на попадането в неравност на пътното платно на

републикански път на входа на с. Оризаре, посока Оризаре след язовира, на застрахования по застраховка „Каско“ при дружеството – ищец лек автомобил са причинени описаните в протокола за ПТП щети, като същите се установяват и приетата по делото съдебна автотехническа експертиза. Вещото лице изрично е посочило, че поради попадане в неравности по пътя – дупки с дълбочина над 15-20 см, гумите на конкретния автомобил, тъй като са нископрофилни (височината им е много ниска – 8,6 см и 8,9 см), са се разкъсали и се е деформирала джантата. Експертът е отбелязал, че уврежданията са резултат от ударната сила на автомобила в горен ръб на дупката и реакцията на същата с равна по стойност сила и обратна по посока. Поради така изразеното от вещото лице становище, което съдът изцяло възприема, се установява по безспорен начин както настъпването на твърдяното ПТП, така и механизмът на произшествието – автомобилът е попаднал в необезопасено и несигнализирано препятствие на пътя, като са му нанесени именно щетите, описани в описа – заключение и в издадените фактури, изплатени на „Силвър стар ритейл“ ЕАД, „Форум транс“ ООД и „Даймънд кът Бг“ ЕООД.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от Закона за пътищата „Републиканските пътища са изключителна държавна собственост“, следователно изключително в правомощията и задълженията на Агенция „Пътна инфраструктура“ е да поддържа процесния участък от пътя, който е участък от републикански път. В ал. 5 от посочената разпоредбата е предвидено, че „собствеността на пътищата се разпростира върху всички основни елементи по условията на [чл. 5](#)“. Собственикът на пътя, а именно ответната Агенция, е проявила бездействие, изразило се в бездействие на служителите ѝ, натоварени да сигнализират за неизправности на пътя и да поддържат пътя в изправност. Те не са изпълнили задълженията си по чл. 3, ал.1 ЗДвП и чл.167 ЗДвП, като не са сигнализирали препятствието и организирали движението по начин, осигуряващ безопасността му по реда, предвиден в чл.3, ал.2 ЗДвП чрез съответни светлинни сигнали, пътни знаци и пр. Според изричната норма на [чл. 167, ал. 1 ЗДвП](#) лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Според [§ 1, т. 19 ППЗДвП](#) „препятствие на пътя“ е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая установените дупки представляват препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според [чл. 52, ал. 1 ППЗДвП](#) пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си. При така установената правна уредба, се налага изводът, че за поддържането и ремонта на пътя е отговорна Агенция „Пътна инфраструктура“, която е проявила бездействие, изразило се в бездействие на служителите ѝ, натоварени да отстраняват повреди. Те са проявили бездействие в изпълнението и на задълженията си по [чл. 3 ЗДвП](#) и не са сигнализирали препятствието и организирали движението по начин, осигуряващ безопасността му.

С оглед горното, както и предвид установения по делото и неоспорен от

страните факт, че в процесния участък ответната Агенция е собственик на пътя, на който е настъпило процесното ПТП, предвид разпоредбите на чл. 8, ал. 2 и чл. 19, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата същата е била длъжна да поддържа, ремонтира и осигурява възможността за ползването по предназначение на републиканския път, където се е случило процесното ПТП. Налице е отговорност на Агенцията съгласно разпоредбата на чл. 49 ЗЗД спрямо собственика на увредения лек автомобил. Произшествието е причинено поради бездействието на служителите на Агенцията, на които последната е възложила да поддържат и ремонтират пътя, нейна собственост, както и да сигнализират за препятствия водачите на МПС.

Поради това и по силата на разпоредбата на чл. 410, ал. 1 КЗ, доколкото застрахователят е изплатил застрахователното обезщетение на застрахования, той е встъпил в неговите права против причинителя на щетата до размера на платеното обезщетение. Видът и размерът на щетите по автомобила също се установява по категоричен начин от събраните по делото писмени доказателства и заключение на вещото лице по приетата експертиза. Ето защо съдът приема, че искът на застрахователя против Агенция „Пътна инфраструктура” е основателен и доказан до размера на необходимата сума за отстраняване на щетите по автомобила, а именно 3597,54 лева, в какъвто смисъл е заключението на вещото лице. За горницата над тази сума до пълния претендиран размер от 3622,68 лева искът следва да бъде отхвърлен.

С оглед акцесорния характер на иска по чл. 86 ЗЗД спрямо главното вземане, то и този иск се явява основателен. С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на увредения, но това само по себе си не поставя длъжника в забава, тъй като нито закона, нито страните по спорното отношение определят срок за изпълнение на паричното задължение. Ето защо и на общо основание длъжникът изпада в забава след покана – чл. 84 ЗЗД. В случая поканата до ответника за доброволно изплащане на щетата по регреса е получено на 18.01.2023 г. От тази дата до предявяване на иска – 06.03.2023 г. ответникът дължи на ищеца обезщетение за неизпълнение в размер на законната лихва, което за процесния период възлиза на 53,64 лева, съобразно направените изчисления в ЕПИ онлайн калкулатор. За горницата над тази сума до пълния претендиран размер от 166,28 лева, както и за периода 02.08.2022 г. – 17.01.2023 г. искът следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК и предвид изрично заявеното искане, на ищеца следва да бъдат присъдени сторените в производството разноски в общ размер от 1121,49 лева, съобразно уважената част от исковете и представения списък на разноските. На ответника също се дължат разноски съразмерно на отхвърлената част от исковете в размер на 9,09 лева, като в тях е включено и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размер на 100 лева.

По изложените съображения Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура” – Областно пътно управление – Бургас, ЕИК *, представлявана от директора *, да заплати на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп”, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от *, сумата от 3597,54 лева (три хиляди петстотин деветдесет и седем лева и петдесет и четири стотинки) като регресно вземане, представляващо изплатено обезщетение от застрахователя на собственика на лек автомобил марка „Мерцедес Бенц S клас” с рег. № * по застрахователна полица № * за настъпило застрахователно събитие на 28.06.2022 г. на входа на с. Оризаре, сумата 53,64 лева (петдесет и три лева и шестдесет и четири стотинки) обезщетение за забава върху главницата за периода 18.01.2023 г. до 05.03.2023 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 06.03.2023 г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главницата над присъдения размер от 3597,54 лева до пълния претендиран размер от 3622,68 лева, както и иска по чл. 86 ЗЗД над размера от 53,64 до пълния претендиран размер от 166,28 лева и за периода 02.08.2022 г. – 17.01.2023 г.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура” – Областно пътно управление – Бургас, ЕИК *, представлявана от директора *, да заплати на ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп”, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от *, сумата от 1121,49 лева (хиляда сто двадесет и един лева и четиридесет и девет стотинки), представляваща съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп”, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: *, представлявано от *, да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура” – Областно пътно управление – Бургас, ЕИК *, представлявана от директора *, сумата от 9,09 лева (девет лева и девет стотинки), представляваща съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____